

ако може да се постави непосредственно подиръ това причастие то съществително, на място на кое-то было поставлено относителное мястоимение: и тогава причастие-то тръба да е съгласовано съ съществително-то Примѣри:

Les soldats qu'on a contraints de marcher.

L'histoire que je vous ai donnée à lire.

Въ тия фрази **que** е дополнение на Прошедшее причастие; защо-то съществителниятъ *soldats* и *histoire*, на място-то на кои-то оно е поставлено, могатъ да бѫдатъ поставени непосредственно подиръ причастие-то. — Тъй мы можемъ па кажемъ:

On a constraint les soldats de marcher; je vous ai donné l'histoire à lire.

Прав 2) Но ако съществително-то, на място на кое-то стои относителное мястоимение **que** не може да бѫде поставено непосредственно подиръ причастие-то, а само може да стои подиръ неопределеннное наклонение; то въ та-къвъ случай мястоимение-то ще е дополнение на това неопределеннное наклонение и следователно причастие-то тръба да остане неизменяемо. Примѣри; --- *Les mesures que vous m'avez conseillé de prendre* (а не *conseillées*).

Les fortifications que nos généraux ont ordonné de construire (а не *ordonnées*). — и проч.

5) За прошедш-тъ причастия *fait* и *laissé*.

1) Кога прошедшее причастие и подиръ него следующее неопределеннное наклонение составляватъ двѣ нераздѣлни слова, кои-то представляватъ на умътъ ни само едно понятие, тогава относителное мястоимение е дополнение на два-та глагола заедно и прошедшее причастие не се променува. — Таково е прошедшее причастие на единственний глаголъ **faire**.

Примѣри: *La maison que j'ai fait bâtir* (а не *faite*). *Les marchandises que vous avez fait venir*.

2) Прошедшее Причастие **laissé** имѣющее подиръ себе-си глаголъ средный въ неопределеннное наклонение, тръба да се съгласува съ свое-то дополнение ако оно стои предъ него, Н. П: *Votre frere que vous avez laissé tomber; ces femmes qu'on a laissées mourir* и проч...